

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 1. & 2. lib. 4. Regum, in quibus describitur
Fletus Elisæi. Vaticinium de sævitia Hazaëlis. Ianauguratio Jehu, ejus
Vindicta ad Mandatum Dei de Domo Achab & Jezabel ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

pturâ Dux ille, qui panes ab Elisæo hîc promissos per contemptum nauſeaverat, hunc enim v. 17. citati cap. Conculcavit turba in introitu porta, & mortuus est juxta sermonem viri Dei. Quare ò Christiane! obsecunda verbis S. August. tract. 2. in Joan. dicentis: *Fiant fideles Corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spiritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Vis & tu vivere de Spiritu Christi? in corpore esto Christi.* Licet juratissimi animæ tuæ hostes Caro, Mundus & Dæmon te instar Samaria obſideant, ad deditionem tamen te ne utiquam compellent: sed cogentur instar Syrorum fugam arripere, spolia ingentiorum tibi hîc pane reſecto relinquentes, quibûs ditatus aliquando cœlestem ingredieris Samariam.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 8. 9. & 10. lib. 4. Regum, in quibus describitur Fletus Elisei. Vaticinium de ſavitia Hazæelis. Inauguratio Jehu, ejus Vindicta ad Mandatum Dei de Domo Achab & Jezabel sumpta &c.

Considera 1. **Q**uemlibet peccatorem, dum tristissimam crucifixi N. 308. Salvatoris faciem & sanguineas sudantem lacrymas cum aliqua cordis compassione intuetur, uti posse eisdem verbis, quibus Elisæum tristem & lacrymantem cap. 8. compellavit Azaël, dicens: *Quare Dominus meus flet?* & talis homo audiet quæculosas Christi voces, non multum dispares illis, quibus Azaëli respondit Elisæus asserens: *quia scio, quæ facturum sis filiis Israël mala.* ò Christiane! uberes mihi Crucifixo extorquet lacrymas ingratitude tua, utpote qui tot beneficiorum à me acceptorum immemor, per repetita scelera mihi & Electis meis eris tam sæpè injurius. Ego erga te me gessi instar solis fulgidissimi, ut te vaporem terrenum ex nihilo per creationem eductum, per sacrum baptisma à sordibus originalis peccati ablutum, per veram fidem illuminatum, æternæ gloriæ facerem capacem, & tu ò ingratiſſimè! eris per millena crimina meum fulgorem obscuraturus. Quot barbarorum sunt, qui ob paucula peccata, per errorem aut ignorantiam commissa inter infernales gemunt poenas, & tibi toties per malitiam peccanti tam gratiosè pepercit oculus meus, veniamque indulſit: nec tamen inde permotus, antiqua repetes crimina, ut me per illa de novo Crucî affigas? cogita: quot hominum in extre-

ma vagentur paupertate, bellorum injuriâ è patria expulsi, & tu rerum omnium copiâ abundans, inter patrios lares lætos agis dies; hoc tamen beneficium tanti apud te non est ponderis, ut vel ab unico te deterreat peccato? accedis loca, in quibus te frequenter castitatis jacturam subiisse nôsti. Vix verbulô offensus in mille scommata, blasphemias aut juramenta erumpis. Alienis bonis inhiare non desinis, cum iniquo Achaz ablata reddere tardas, nullatenus imitans Regem, qui teste S. Scripturâ v. 6. hujus capit. mandaverat: omnia restitui feminae illi, cujus filium Elisæus revocaverat ad vitam. Nil dicam de tua immisericordia in pauperes, de invidia in consodales &c. Non mireris igitur, si in te compleatur illa S. Augustini sententia, in Manuali c. 18. dicentis: *Ingratitudo est radix totius mali spiritualis & ventus quidam desiccans, & exurens omne Bonum: obstruens fontem Domine Misericordiae tuae super hominem.*

N.309. Considera 2. Quomodo Jehu Dei gratiâ in Regem evehctus, & juxta divinum imperium scelera Domûs Achab vindicans, Ipsemet in se divinam provocaverit vindictam, dum cap. 1. Oseæ dicitur: *Adhuc modicum tempus, & visitabo sanguinem Jezraël super Domum Jehu.* Causam vindictæ hujus meritò inquires, non dubius; Jehu plus præmii, quam pœnæ promeritum esse? verùm respondet Rubertus in Oseam scribens: quia non veraciter zelo Dei paruit, sed propriæ cupiditati, ut regnaret super omnia, servivit &c. ita plurimi Magnatum Christianorum in actionibus suis illâ tantùm lege ducuntur, quam proprium interesse præscribit, de cœlesti Regno non solliciti, dummodò securè possideant terrestre. Non absque speciali, & ad propositum nostrum accommodò Mysterio Nabuchodonosor statuam, quam crexerat, primò adorari voluit à Principibus & Satrapis, antequam illi genua flecterent cives aut rustici, qui tamen plerumque Principes & Magnates in divino cultu solent præcedere, longè illis maturiùs surgendò & convolando ad Tempia. Noverat enim Rex iste; Primates citiùs contra omne rationis & conscientia dictamen inanimatæ statua divinos honores esse impensuros, quàm negatò talî cultu periculum subituros perdendæ Dignitatis & fortunæ. Noverat quoque hanc Principum indolem & regnandi libidinem Constantius Imperator Arrianus: & hinc S. Hilariò teste plurimos Catholicorum non per minas & suppliciorum violentias, sed per oblatos honores, aut auferendos, quos jam possederant, in suam traxit sententiam. Afferit ergo

go

go præfatus Doctor: *Pugnatus contra persecutorem saventem, qui non tradit carceri ad libertatem, sed intra Palatium honorat ad servitutem.* Christiane Lector, nonne illorum unus es, de quibus pulcherrimè discurret S. Ambros. lib. 3. supra Lucam dicens: sæpè quos vitia nulla delectant, quos nulla potuit movere luxuria, nulla avaritia subruere, facit ambitio criminosos: habet enim forenses gratiam domesticum periculum; ut dominetur aliis, prius servit, curvatur obsequiò, ut honore donetur, & dum vult esse sublimior, fit demissior. Sunt honorum culmina, quæ stolidè forsan appetis, illa altior fenestra, ex qua prospexit Jezabel, visura ingredientem Jehu v. 31. cap. citati: sed ocius abinde præcipitata, canibus in escam cessit. Hæc omnia considerans, si Dignitatem quæris & honoris gradum altiolem, quære talem in Cœlis, ex quo dejici in æternum nequeas.

FASCICULUS XLVI.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 10. & 11. lib. 4. Regum, in quibus describitur Vindicta in Achabitas fratres & Baalitas exercita. Ambitio Athalia occidentis Nepotes, ut sola imperet: Joâ tamen neci subductò & à Jozada inaugurato.

Confidera I. **N**OVUM triumphandi modum, quem cap. 10. de- N.310.
scribunt SS. Pagina, dum memorant: abscissa capita septuaginta filiorum Achab posita esse in cophinis. Nonne enim ad majorem pompam conduxisset, isthæc capita præpilatis affixa hastis ostentasse Populo, quàm tantum ea vasibus intulisse, ad uvas è vinea efferendas destinatis? verùm si ad priora parum reflectimus, in quibus docuit S. Historia violentam Tyrannidem, quam avarus Achab in Naboth propter vineam exercuit, causam Mysterio plenam colligimus, dicturi cum S. Chrysofomò Homil.